

Povestirea fantastica - Vasile Voiculescu- Lostrita

Vasile Voiculescu face parte din categoria acelor scriitori care nu au fost apreciati la justa valoare, decat dupa moarte. Opera sa contine poezii, nuvele, piese de teatru si un roman "Zahei Orbul", el intrand in atentia publicului la aparitia acestui roman, a volumului de sonete si a volumului de povestiri(1966).

Povestirile lui Voiculescu l-au impus ca pe un prozator "perfect stapan pe mijloacele sale", dupa cum afirma N. Manolescu. Povestirile sale, incluse in volumele "Capul de zimbru" sau "Iubire magica" au cele mai multe teme si motive din vanatoare, pescuit, magie populara.

Povestirea este specia genului epic, de intindere medie, in care accentual cade pe fapte, care sunt relatate din unghiul povestitorului, implicat ca narrator, ca participant sau ca mesager al intamplarii, naratiunea fiind astfel subiectivizata. dupa continut povestirea poate fi: satirica, fantastica, filozofica, romantica, magica.

Povestirea fantastica "Lostrita" de Vasile Voiculescu face parte din volumul "Iubire magica", aparut postum(1970), incadrandu-se in proza contemporana. Este o povestire fantastica pentru ca imbina planul real cu cel fabulos.

Structura compozitionala incepe cu punerea in tema(un fel de prolog), urmata de naratiunea propriu-zisa, iar la sfarsit un epilog, prin care se incearca o explicare rationala a faptelor irrationale din cuprinsul naratiunii, finalul fiind deschis diferitelor interpretari ale cititorului.

Inceputul sta sub semnul fabulosului, povestindu-se o legenda populara despre "dracul din balta", care nu e decat o lostrita uriasa care "a ademenit multa lume", ea fiind "nesatula de carne de om". Tanarul Aliman fascinat de lostrita nadajduieste ca la un moment dat sa o prinda, dar o scapa, ramanand "buimac, cu gura cascata si de atunci nu l-a mai iesit din carnea bratelor o dezmiardare(...) ii simtea mereu povara si forma in mainile nedibace si in sufletul tulburat". El jura sa prinda lostrita vie si nu-si mai gaseste odihna "zi si noapte cerceta scorburile ca un nebun, alerga, manca, traia numai pe prunduri si in apa". Pentru a o prinde Aliman recurge la diverse stratageme, dar totul e in zadar. Pleaca apoi intr-un sat "salbatec de pe Neagra", unde auzise el ca traia un vraci batran "mare descantator de pesti, un fel de stapan al apelor", care ii confectioneaza o lostrita din lemn "aidoma de suie si de frumoasa ca cea din Bistrita".

La miezul noptii, "cu luna in patrar", Aliman intra in rau cu lostrita vrajita, spune descantecul invatat, prin care se leapada de lumea lui Dumnezeu si da drumul "papusii cu chip de lostrita" in Bistrita. Apoi adoarme, dar este trezit pentru ca bistrita si-a revarsat apele, si salveaza din apa o fata lesinata, dar care isi veni in fire imediat si nu inghitise deloc apa. Ochii fetei "erau mari, rotunzi, darreci ca de sticla", parul ca niste "suvoaie plavite rasfirate", iar dintii "ascutiti ca la fiare". Aliman o ia la el acasa si se indragosteste de aceasta fata, lostrita iesindu-l din minte.

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

El vrea sa se insoare cu fata, cu Ileana, caci asa ii pusese numele,dar cand ii spuse acesteia de nunta "hohoti nebuneste" pentru ca " nu-l ardea nici de popa, nici de biserica. Nu pentru asta venise pe lume,"se comporta salbatic si avea "multe ascunzisuri si taine".

Apare, intr-o zi si mama fetei pentru a o lua acasa, fata se impotriveste, dar bistriceanca ii sopteste "niste vorbe care parca o admira", si pana ce Aliman sa se dezmeticeasca, femeia "cu prada era departe ". Aliman o cauta multa vreme, dar fara sa o gaseasca. O fata din sat "l-a imbrobodit usor"si se logodeste cu el, fixandu-se si nunta. In noaptea dinaintea nuntii, Aliman viseaza ca se va insura cu lostrita si ca il va cununa batranul vrajitor, iar a doua zi, in timpul ospatului el e anuntat de un copil ca lostrita a reaparut. El fugе spre Bistrita, intra in apele acesteia, o prinde in brate si se cufunda cu ea in valuri.

Intamplarea este o poveste populara, o legenda ce a ramas "vie si mereu mladioasa", imbogatita an de an cu noi "adausuri si scornituri", dupa inchipuirile oamenilor.

"Lostrita" este o povestire fantastica, pe care Voiculescu o construieste din elemente reale si fabuloase populare. In plan real se situeaza satul de pescari, aflat pe malul Bistritei, tragediile de inec ale satenilor se inscriu in realitate, faptul ca locuitorii satului se pricep la pescuit, apoi nunta si intreg ritualul ospatului,nasii, mireasa si nuntasii fac parte tot di realul vietii. In plan fabulos apare lostrita, iar unele intamplari stau tot sub semnul fabulosului,cum ar fi descantecul pe care il rosteste Aliman,cand duce in Bistrita lostrita facuta din lemn si se leapada in felul acesta de Dumnezeu; fata pe care el o gaseste lesinata si care isi revine imediat,care are o infatisare de asemenea ciudata.

Textul reia la un alt nivel povestea de dragoste intre doi reprezentanti apartinand unor lumi diferite, a caror unire nu este posibila in lumea reala, amintind de "Luceafarul"eminescian sau de "Riga Cripto si Lapona Enigel" a lui Barbu.

"Lostrita" nu e numai o poveste de dragoste, ci si una de vanatoare si pescuit, incarcata de semnificatii profunde privind aventura omului in cautarea absolutului, care sfarseste rapus de propriul ideal, amintind de capitaqnul Ahab, vanatorul balenei Moby Dick.Pentru atingerea absolutului, aliman este capabil de sacrificial supreme, astfel el se leapada de Dumnezeu.

Finalu povestirii, departe de a clarifica, consacra legenda lostritei fabuloase, care "colinda in sus si-n jos malurile Bistritei", o data cu povestirea lui Aliman, care in maniera basmului popular "creste si se impodobeste an de an cu noi adaose si alte scornituri dupa inchipuirile oamenilor jinduiti de intamplari dincolo de fire".

Ca in majoritatea povestirilor, pe langa senzationalul faptelor prezentate impresioneaza si felul in care se povesteste, din acest punct de vedere povestirile lui Voiculescu, fiind puse adesea in legatura cu cele ale lui Sadoveanu, inspirate din lumea vanatorii si a pescuitului. ,Impresioneaza modul in care autorul recreeaza atmosfera tipica basmelor, cu formule narrative, cu imbinarea celor doua planuri si u erou ce trece prin mai multe incercari, apeland chiar la forme de magie pentru a

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

se putea insoti cu aleasa inimii sale.

